Ac Dantes, cum narravisset, se inter quinque magnos poëtas versatum esse, eleganter addit:

Si ch'io fui sesto tra cotanto senno.

LECTIO XVI.

- *9. b. नियाय जगती हिता: I Ed. Calc. aphaeresis notam toties neglectam male praeponit ultimae voci, quasi esset: ग्रहिता: I Sed हित hic significat intentus. Verte: in mundi perniciem intenti.
- * 10. a. 3:37 | Vocalis brevis in penultima a typothetae errore profecta est. Codd. 3027 quod et melius. Cf. quae adnotavi ad VI, 56, a.
- * 13. a. ल्राह्मिं। Mitto monstrum vocabuli quod fingit ED. CALC.: ल्राह्मं. In pron. neutr. Cod. C. cum ea consentit; Codd. B. D.: ल्राह्मिमं। Omnino melius: nam मनार्थ est masculinum, nec tanquam adiectivum per tria genera declinatur. Non impedit neutrum praecedens, quo minus hanc lectionem praeferamus:

इद्मन्य मया लब्धिममं प्राप्स्य मनोर्थं।

Prius illud pronomen indefinite est positum sine substantivo, nam prioris hemistichii sententia plane est discreta ab ea quam alterum continet. Proclive autem fuit, hic etiam, ubi acc. masc. requirebatur, neutrum alieno loco intrudere, siquidem statim in versu sequente ad neutrum eiusdem pronominis redit oratio.